

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

MΑΡΤΙΟΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ
& ΜΑΙΟΣ 2009 (14-5-2009)
ΤΕΥΧΟΣ 013
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ • ΈΤΟΣ 4ο

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2009 ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2009

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΗΒΩΝ

ΓΡΑΜΜΕΝΟΙ.....	963
ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ.....	503
ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ.....	9
ΕΓΚΥΡΑ.....	494
ΑΠΟΧΗ.....	460
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	182
ΠΑΣΟΣ.....	169
Κ.Κ.Ε.....	28
ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ.....	16
ΛΑ.Ο.Σ.....	33
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ.....	22
ΠΑ.Μ.ΜΕ.....	4
ΔΡΑΣΗ.....	2
ΑΣΚΕ.....	3
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ.....	1
ΒΕΡΓΗΣ.....	2
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ.....	2
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ.....	2
Μ-Λ ΚΚΕ.....	5
ΚΟΜΜΑ ΕΛ. ΚΥΝΗΓΩΝ.....	14
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ.....	5
ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.....	3

ΝΕΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

**2.508 ευρώ παρέδωσε
το παλιό στο νέο
προεδρείο!!!**

Μετά από αρχαιρεσίες εκλέχθηκε νέο προεδρείο στο Πολιτιστικό Σύλλογο Γυναικών Λεονταρίου «Η ΕΣΤΙΑ». Πρέπει να πούμε ότι η παλιά πρόεδρος κ. Πανδώρα Μάγκα, άφησε πίσω ένα πολύ μεγάλο και πολύ πλούσιο έργο, έβαλε πολύ ψηλά τον πήχη. Ευχόμαστε στο νέο προεδρείο να την ξεπεράσει και κάθε επιτυχία στο έργο του. Πρέπει να σημειώσουμε ότι το παλιό προεδρείο παρέδωσε στο νέο και ένα πολύ θαλερό ταμείο, συγκεκριμένα παρέδωσε το δυσθεώρητο ποσό των 2.508 ΕΥΡΩ.

Το νέο προεδρείο αφού συγκροτήθηκε σε σώμα:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αναστασία Τοπάλογλου-Γρίλλια, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πανδώρα Μάγκα, ΤΑΜΙΑΣ: Λουκία Γκιζιώτη, ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ιφιγένεια Μπόγρη, ΕΦΟΡΟΣ: Αικατερίνη Κοβού-Κόλλια, ΜΕΛΗ: Παναγιούλα Μακρή και Ειρήνη Τσακίρη-Μάγκα.

Σ.

Ευδηλώσεις

Με αφορμή το πανηγύρι του χωριού μας, το Σάββατο 18-7-2009 το απόγευμα, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γυναικών Λεονταρίου «Η ΕΣΤΙΑ», στην πλατεία του χωριού μας διοργανώνει εκδήλωση με χορευτικό 8.00 μ.μ., επίσης θα προσφέρει πλούσια εδέσματα στους παρευρισκόμενους. Επίσης, το Σάββατο 18-7-2009 το απόγευμα, στην πλατεία του χωριού μας, ο Σύλλογος των απανταχού Λεονταριτών, διοργανώνει εκδήλωση με έκθεση παιδιών φωτογραφιών 7.00 μ.μ. και χορευτικό.

Η αυλαία άνοιξε με το φανταστικό "BLOW OF SPRING" και έπεσε με τα τρία συγκροτήματα επί σκηνής.

ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

ΞΕΡΟΒΡΥΣΗ 19-6-2009

Στα πλαίσια της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, το ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΙΚΩΝΑΣ, ένας φορέας της Βοιωτίας με κεντρικό ό προσανατολισμό την ανάπτυξη της Βοιωτίας μέσα από τις φυσικές της δυνατότητες, τη λαϊκή παράδοση και το φυσικό περιβάλλον, διοργάνωσε και φέτος σε συνεργασία και με τους τοπικούς φορείς, δηλαδή την ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΒΟΙΩΤΙΑΣ και το ΔΗΜΟ ΘΕΣΠΙΕΩΝ,

Το Λεονταρίτικο νεανικό συγκρότημα, που απολαύσαμε στην Ξερόβρυση, "BLOW OF SPRING": Χρίστος-κιθάρα και φωνή, Μάκης-μπάσο, Μπάμπης-τύμπανα και Σπύρος-κιθάρα και φωνή. Είναι νέοι γεμάτοι ζωή και όνειρα, σε μας τους μεγαλύτερους θυμίζουν την άνοιξη της νιότης μας. Δικαιολογημένα λοιπόν διάλεξαν για όνομά τους το "BLOW OF SPRING" (ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΧΤΥΠΗΜΑ). Μπράβο σας παιδιά!!!

Ο καταπληκτικός Πάνος Παπαιωάννου στα ντραμς σε στιγμή έκστασης..... μας ταξίδεψε με το ήχο που γέννησε σε κόσμους μαγικούς και ονειρεμένους.

αλλά και την υποστήριξη του Τοπικού Συμβουλίου Άσκρης και του Ο.Ν.Α. Δήμου Θεσπιέων, στις 20-6-2009 συναυλία στην Κοιλιάδα των Μουσών και στην δική μας την Ξερόβρυση, το Σάββατο 19 Ιουνίου 2009, μια γιορτή με ΝΕΑΝΙΚΑ ΤΟΠΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

Ήμασταν στην Ξερόβρυση και απολαύσαμε τα νεανικά τοπικά συγκροτήματα, μας συνεπήρε η ορμή των νέων μας, «τα άνθη του έρωτα», που έγιναν νότες και χρώματα, μελωδίες νεανικές, γεμάτες δύναμη, ένταση μα και ομορφιά.

στη σελ. 4

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ!!!

Αναδημοσιεύουμε από την τοπική εφημερίδα «ΟΓΧΗΣΤΟΣ», τεύχος 2, Απρίλιος 2007, σ.5, ένα ενδιαφέρον αλλά και ρηξικέλευθο άρθρο που πιστεύουμε ότι θα συζητηθεί.

Δήμος Θεσπιέων

Μια παλαιοκομματική κατάσταση

Ο Όμηρος στην Οδύσσεια γράφει ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ Κυκλώπων ότι κατοικούν άγριοι, «ούτε δίκας ευ ειδοτάς ούτε θέμιστας». Δηλαδή κατοικούν άγριοι που δε γνωρίζουν, ούτε δικαιοσύνη, ούτε νόμους.

Στο ερώτημα γιατί προτάσσεται ο μύθος των Κυκλώπων σε ένα άρθρο για το Δήμο Θεσπιέων, η απάντηση αφήνεται στη δημιουργική φαντασία του αναγνώστη.

Τι δικαίκο σύστημα, ο νομοθέτης, ο κώδικας τοπικής αυτοδιοίκησης, προβλέπουν 4ετή θητεία του Δημάρχου. Όμως ποτέ δεν είναι αργά. Αν εντρυφήσουν στα πολιτικά δρώμενα

του Δήμου Θεσπιέων ίσως γίνουν σοφότεροι.

Στις δημοτικές εκλογές του 1998 ο συνδυασμός που μοίρασε τη Δημαρχία(2+2) κέρδισε. Οι υπόλοιποι τρεις (3) συνδυασμοί και οι υποψήφιοι δήμαρχοι δεν έπαιξαν αυτό το παιχνίδι(2+2). Φυσικά ηττήθηκαν. Το ίδιο συνέβη και το ίδιο ισχύει για τις εκλογές του 2002. Ο συνδυασμός και ο υποψήφιος δήμαρχος που δεν ενέδωσαν στον παλαιοκομματισμό ηττήθηκαν. Οι εκλογές του 2006 ήταν ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών, μια παρωδία πολιτικής αναμέτρησης.

Στον απόηχο των τριών εκλογικών αναμετρήσεων υπάρχει ένα ερώτημα: Γιατί όχι και υποψήφιος δήμαρχος από την Άσκη, Λεοντάρι και Νιχώρι;

Οι επαγγελματίες του μίσους και του παλαιοκομματισμού δε μπορεί να είναι πάντα ανίκητοι. Ο σεβασμός των θεσμών, ο σεβασμός του αντιπάλου, η στράτευση κάτω από ένα συλλογικό πρόταγμα, με την απαιτούμενη για αυτό ομοψυχία και αλληλεγγύη, είναι οι διαρκείς προκλήσεις για τις υγιείς δυνάμεις.

Σε ένα Δήμο με τάσεις απομόνωσης από το ευρύτερο πολιτικό γίγνεσθαι, το μοίρασμα της Δημαρχίας παράγει συνεχώς στρεβλές καταστάσεις.

Τελειώνω με μια φράση του Χένρι Τζέιμς «οι καλύτεροι έχουν πάντα αμφιβολίες (και διλήμματα), οι χειρότεροι είναι γεμάτοι από εμπάθη ένταση».

Γράφει ο Οδυσσεύς Καρβούνης

Στη γιορτή της μητέρας

2η Κυριακή του Μαΐου έχει καθιερωθεί παγκόσμια «Γιορτή της Μητέρας». Όλος ο κόσμος γιορτάζει την ημέρα αυτή. Δεν γιορτάζουμε μόνο εμείς οι Έλληνες. Λευκοί και νέγροι και κίτρινοι και όλες οι φυλές της γης, σ' όποιον Θεό κι αν πιστεύουν, όποια κι αν είναι η πατρίδα τους, η τα ιδανικά τους, την ίδια υπεράγια μορφή τιμούν και γιορτάζουν «Τη Μητέρα». Έτσι έπρεπε να γίνει! Ήταν δίκαιο, ήταν καθήκον μας να ξεχωρίσουμε μια ημέρα από τις τόσες ημέρες του χρόνου και να την αφιερώσουμε στη Μητέρα. Σ' εκείνη που μας έφερε στη ζωή! Σ' εκείνη που δεν έχει κρατήσει καμιά ημέρα της ζωής της για τον εαυτό της. Στη γιορτή αυτή όλοι παίρνουν μέρος. Μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, γραμματισμένοι και αγράμματοι, άνδρες και γυναίκες. Όλοι, αφού γνωρίζουν την αξία της, όλοι δοκίμασαν την στοργή της, αντίκρισαν την αυτοθυσία της. Όλοι έχουν προσφέρει πολλές, αμέτρητες φορές το όνομά της και σε στιγμή χαράς και σε ώρες πόνου. Και όσοι έχουν την εξαιρετική ευτυχία να έχουν τις μητέρες τους θα εκδηλώσουν και πάλι σήμερα την αγάπη τους με λόγια ευγνωμοσύνης, με κάποιο μικρό συμβολικό δώρο. Και όσοι δεν έχουν την μητέρα τους; Αυτοί θα πονέσουν! Θα φέρουν στη μνήμη τους την αγία μορφή της, θα δακρύσουν και θα σκορπίσουν λίγα λουλούδια στον τάφο τους. Είναι κι αυτό μια μορφή γιορτής. Αν ρωτήσουμε μια μητέρα γιατί ζει θα μας απαντήσει: «Ζω για τα παιδιά μου!». Για να τους προσφέρω αδιάκοπα τη ζωή μου. Μέσα στην καρδιά της μητέρας, ο Θεός έχειβάλει τη μεγαλύτερη δόση στοργής. Είναι συνεργάτης του Θεού η μητέρα. Δημιουργός και αυτός, Δημιουργός και αυτή!

«Σαν τη Μάνα δεν είν' άλλος εις τον κόσμο θησαυρός»

Τασούλα Δημητρίου-Φυσέκη
Δασκάλα

ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 31
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1847

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περι συστάσεως εμπορικής πανηγύρεως εις Θήβας.

ΟΘΩΝ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού, λαβόντες υπ όψιν την αριθ. 14 από 15 Ιουνίου ε.ε. πράξιν του δημοτικού συμβουλίου Θηβαίων περί συστάσεως ενιαυσίου εμπορικής πανηγύρεως εις Θήβας, καθώς και την 7 του επαρχιακού, το οποίον απεδεχθη την πρότασιν ταύτην του δημοτικού.

Θεωρούντες ότι η τοιαύτη πανήγυρις θέλει γίνει αφορμή νέας ωθήσεως εις το τοπικόν εμπόριον, απεφασίσαμεν και διατάττομεν_

- Εγκρίνομεν την σύστασιν ενιαυσίου εμπορικής πανηγύρεως εις την θέσιν Καστέλια εις τους μεταξύ των προαστίων και της πόλεως Θηβών κειμένους λόφους υπό το όνομα Θηβαϊκή Πανήγυρις. Η πανήγυρις αύτη θέλει άρχεσθαι από της 23 Αυγούστου έκαστου έτους, και θέλει διαρκεί οκτώ ημέρας.

Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις, την 12 Σεπτεμβρίου 1847.

ΟΘΩΝ

Ο Υπουργός **P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ**

ΕΡΗΜΟΚΑΣΤΡΟΝ

(Κ, 1095 Κ. Λ. Θεσπιών-Θηβών. Ν. Αττικοβοιωτίας). Από Αθηνών ώρ. 17, Λεβαδείας 6, Θηβών 3.30'.

Κείται επί λόφου Ν.Δ. των Θηβών εις τας υπωρείας του Ελικώνος και διαρρέεται υπό του ποταμού Καναβούρι. Πλησίον κείται τα ερείπια των αρχαίων Θεσπών, διασχιζόμενα υπό της αμαξιτής οδού Θηβών -Δομβραίνης. Μικρόν Μουσείον ενταύθα διατηρεί τας ανευρεθείσας εκεί επιγραφάς, νεκρικά ανάγλυφα, βάσιν αγάλματος, εφ' ης διακρίνεται η υπογραφή του Πραξιτέλους, (τμήμα λέοντος).

Σχολείον Δημοτικών Μικτών Ταχ.

Ατμόμυλοι Βαρθαλάμη Β., Μάρκου Δ.

Ιατροί Γκορίτσας Π., Μικρός Γ.

Παντοπωλεία και εξαγωγείς Δημητρίου Λ., Δρίτσα Χ., Μπόγγρη Λουκά.

Υφάσματα (και άλλα εμπορεύματα Αραχωβίτης Γ., Παπαϊωάννου Χατζή χρ.

Παραγωγή, ελαιόν, οίνος, δημητριακά κτηνοτροφικά κλπ.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΙΓΓΛΕΣΣΗ, ΕΤΟΣ 1920-1921-ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΛΛΑΣ.

43.- ΚΑΣΚΑΒΕΛΙ (κ. 701)

Πρόεδρ. Π. Παπαλουκάς. Συμβ. Τακτ. 5, αναπληρωμ.3.- Απεσπάσθη εκ του τέως δήμου Θεσπιών (Θηβών)

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΙΓΓΛΕΣΣΗ, ΕΤΟΣ Δ' 1915, ΤΟΜΟΣ Α', ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ, ΣΕΛΙς 1069.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΤΟΠΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΕΙΑ

Ανά την Βοιωτίαν

Θεσπιαί, παρά τα υπωρείας του Ελικώνος (Χωρίον Ερημόκαστρον), ελάχιστα ερείπια, ένθα το περικαλλές τέμενος του έρωτος και η πηγή του Νάρκισσου.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΙΓΓΛΕΣΣΗ, ΕΤΟΣ 1920, σελίς 171.

Τα σαρακατσάνικα επίθετα:

ΖΑΧΑΡΙΑΣ - ΑΣΚΡΗ, **ΚΟΥΝΟΣ** - ΘΕΣΠΙΕΣ

ΣΠΑΝΟΣ - **ΛΕΟΝΤΑΡΙ**, **ΣΤΑΘΗΣ** - ΘΕΣΠΙΕΣ

που απαντώνται και στο Δήμο Θεσπιών, μας δείχνουν ότι από εδώ πέρασαν οι σαρακατσάνοι και άφησαν τα ίχνη τους.

Ηχώ των ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΩΝ, αρ.φυλλου 162, Σεπτέμβριος-Οκτωβριος 2007, ΕΝΘΕΤΟ ΣΕΛΙΔΑ 4.

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΟΤΙΚΑ

Γράφουν οι κασκαβελαίος και αταίριαστος

Η ΜΟΥΡΙΑ

Την Κυριακή των Βαΐων άνοιξε στο χωριό μας ένα καινούργιο καφενείο-ουζερί, «Η ΜΟΥΡΙΑ», του Αποστόλη Κολώνα και της Ευαγγελίας Μάγκα. Εκεί που πολλά χρόνια πριν Ο ΤΟΛΙΑΣ μας πρόσφερε καφέ αλλά και νερό σε ποτήρι που πραγματικά άστραφτε, ο Αποστόλης μας προσφέρει θαλασσινά εδέσματα -ας μην ξεχνάμε ότι υπήρξε και ψαράς- καλομαγειρεμένα και καλοσερβιρισμένα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Το υπό ανέγερση Πνευματικό Κέντρο της ενορίας μας, επισκέφθηκε ο νέος μας ποιμενάρχης κ.κ. Γεώργιος, με την ευκαιρία της παρουσίας του στο χωριό μας, για τα αποκαλυπτήρια την 5-4-2009. Επίσης είχαμε νέες δωρεές από ευσεβείς Λεονταρίτες. Ένα αρκετά μεγάλο χρηματικό προσέφερε ο συντοπίτης μας Φιλόλαος Δ. Δημητρίου(500 ευρώ). Επίσης την αγιογράφηση του εσωτερικού του Π.Κ., στην μνήμη του πατέρα της, αγιογράφου Πανάγου Κόλλια, προσφέρθηκε να κάνει δωρεάν η κόρη του και αγιογράφος Νότα Κόλλια.

«ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΕΣΠΕΡΟΥ ΦΩΤΟΣ»

Για δεύτερη φορά φέτος μόλις ο Παπαγιάννης μας κάλεσε να πάρουμε το ανέσπερο φως της Αναστάσεως, είδα νέες κοπέλες, νέα κοριτσόπουλα, από το χωριό μας να πετάγονται και με θέρμη να προσπαθούν να πάρουν εκείνες πρώτες το «Θεϊον Φως». Ομολογουμένων το καταχάρηκα, διότι πρέπει να θυμόμαστε ότι πρώτα οι γυναίκες-μυροφόρες έμαθαν και διέδωσαν το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως. Αξίζει να σημειώσουμε ότι στον Όλυμπο Καρπάθου, το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ο ιερέας ανεβαίνει και το λέει στον γυναικωνίτη μαζί με τις γυναίκες, εκ του γεγονότος ότι πρώτες οι γυναίκες-μυροφόρες πληροφορήθηκαν την Ανάσταση. Έτσι άλλο ένα κάστρο δεν έπεσε στις γυναίκες αλλά αυτοδίκαια πέρασε σε αυτές που πάντα ανήκε.

ΧΑΡΜΑΤΕΙΑ 2009

Για τρίτη συνεχή χρονιά η νεολαία του Λεονταρίου οργάνωσε στο Χαρμάτι με πλούσια εδέσματα, στολισμό και καλή μουσική τα ΧΑΡΜΑΤΕΙΑ την 1-5-2009.

Φέτος ήταν πολλοί οι χορηγοί (αφοί Παρασκευά, Λιπάσματα Ρόκα), αλλά και πολύ το κέφι, ο χορός(ξεχωρίσαμε τις χορευτικές ικανότητες της κ. Τσόνουλου), το ξεφάντωμα το οποίο μάλιστα μεταφέρθηκε και στα καφενεία του χωριού έως τα ξημερώματα. Εξήπνο το μίρασμα κασκόλ και καπέλων, της ομάδας μας, του Α.Σ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ, λες και η ομάδα θέλει να ξυπνήσει από την χειμερία νάρκη στην οποία την ρίξαμε.

ΜΑΚΡΗΣ -ΑΡΤΟΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Το Σάββατο 9 Μαΐου 2009, έγιναν στη Θήβα τα εγκαίνια του νέου καταστήματος, του Λεονταρίτη Μακρή Ηλία τ. Γεωργίου και της Αθανασίας Δημητρίου. Το νέο κατάστημα που είναι απέναντι από το ΚΤΕΛ, είναι αρτοζαχαροπλαστείο. Είναι ένα μεγάλο και πλούσιο σε ποικιλία και ποιότητα κατάστημα, αντάξιο της παράδοσης των αρτοποιειών που διαθέτουν πλέον και οι τρεις αδελφές Δημητρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ

Ο για 13 συναπτά έτη Πρόεδρος του Συλλόγου Πολυτέκνων της επαρχίας Θηβών, Λεονταρίτης, Γεώργιος Ζαφείρης του Σπυρίδωνα, με πέντε παιδιά, επανεξελέγη πρόεδρος συγκεντρώνοντας το 73% των ψήφων, στις εκλογές που έγιναν τον Μάιο που μας πέρασε. Επίσης εξελέγη πα-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΨΑΧΝΕΤΕ

❖ ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ (και παλαιά τεύχη) μπορείτε να το βρείτε στο ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΠΑΠ, του χωριού μας, του Γεωργίου ΑΓΓΕΛΟΥ.

❖ Επίσης αποστέλλεται άμεσα ηλεκτρονικά, αρκεί να μας το ζητήσετε στην ηλεκτρονική μας διεύθυνση: kaskavelli1@yahoo.gr και **ταχυδρομικά αρκεί να μας γνωρίσετε την ταχυδρομική σας διεύθυνση.**

νυγηρικά και αντιπρόσωπος στην ΑΣΠΕ(Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος). Ο Σύλλογος Πολυτέκνων της επαρχίας Θηβών, είναι ο αρχαιότερος σύλλογος της επαρχίας, εκπροσωπεί περίπου 1.300 πολύτεκνες οικογένειες, δηλαδή έχει περίπου 8.000 μέλη. Γεώργιε, σου ευχόμαστε Καλή Επιτυχία και Κουράγιο στο δύσκολο έργο σου!!!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΗΣ

Τα εγκαίνια του νέου ανακαινισμένου γηπέδου του Ελεώνα αλλά και τα αποκαλυπτήρια του μνημείου του Υποσηναγού (Ι) Γεωργίου Κατσιφή πραγματοποιήσε την Κυριακή 10 Μαΐου 2009 ο Αθλητικός σύλλογος της περιοχής. Ο Γεώργιος Κατσιφής του Κωνσταντίνου και της Λεονταρίτισσας Τασούλας Κιούση «Σημναγός της πολεμικής Αεροπορίας σκοτώθηκε στις 15 Δεκέμβρη 1982 στον Αι Γιάννη Λακωνίας κατά την διάρκεια εκτέλεσης των καθηκόντων του», έτσι όπως δήλωσε ο Δήμαρχος Θηβαίων κ. Σβίγγος «κάναμε δεκτή την πρόταση του τοπικού συμβουλίου του Ελεώνα να ονομάσουμε το γήπεδο στη μνήμη ενός αδικωχμένου νέου αεροπόρου του Γ. Κατσιφή. Αιωνία του η μνήμη». Στην τελετή έδωσαν το παρόν τους οι πολιτικές αρχές του τόπου, εκπρόσωποι της 114 Πτέρυγας Μάχης, το σύνολο σχεδόν των κατοίκων του χωριού, συγγενείς αλλά και συνάδελφοι του αιμνηστού αεροπόρου της Πολεμικής Αεροπορίας. Παρόντες στα αποκαλυπτήρια και πολλοί Λεονταρίτες, συγγενείς του Σημναγού, παρών και ο Υποστράτηγος ε.α. Νικόλαος Φ. Δημητρίου ο οποίος αφού πήρε τον λόγο, αναφέρθηκε στο γεγονός αλλά και στην ημέρα του, την οποία παρομοίωσε με τις Σουλιώτισσες. Τα αποκαλυπτήρια του μνημείου, με το όνομα του Υποσηναγού (Ι) Γεωργίου Κατσιφή, όνομα το οποίο πήρε το γήπεδο, διότι ο Γεώργιος Κατσιφής ήταν ποδοσφαιριστής στην ομάδα του Ελεώνα, έκανε η μητέρα του. Επίσης το μνημείο είχε πάνω τόσο την φανέλα του όσο και το Αθλητικό του Δελτίο. Ιδιαίτερα συγκινητικά ήταν και τα ευχαριστώ του υιού του, επίσης Αξιωματικού της Πολεμικής Αεροπορίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ως ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ «Η ΕΣΤΙΑ», θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς όλες τις γυναίκες του χωριού μας, τόσο αυτές που στήριξαν περισσότερο την προσπάθειά μου κατά την διάρκεια της προεδρίας μου όσο και αυτές που την στήριξαν λιγότερο, δίνοντας μου όλες, όμως, δύναμη και κουράγιο να συνεχίσω και προχωρήσω το έργο μας.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους αντιπροσώπους του χωριού μας στο Δήμο Θεσπιών, ιδιαίτερα όμως τον κ. Χαρίτωνα Πετρούλια, και όλους τους εκάστοτε Δημάρχους για τις επιχορηγήσεις προς τον Σύλλογο.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τους κ. Παρασκευά Βουδούρη, κ. Νικόλα Κόλλια, κ. Κωνσταντίνο Παρασκευά τόσο για την υλική όσο και την ηθική στήριξη που μας πρόσφεραν και βεβαίως τον Στρατηγό Νικόλαο Δημητρίου για την αγαστή συνεργασία που είχα μαζί του, τα τελευταία δυο χρόνια, χωρίς την οποία θα ήταν αδύνατο να στηθεί η προτομή του ΗΡΩΔΑ ΛΑΜΠΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ και να γίνουν τα αποκαλυπτήρια με τον τρόπο που έγιναν.

Σας ευχαριστώ.

Η ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΝΥΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ «Η ΕΣΤΙΑ»

ΜΑΓΚΑ ΠΑΝΔΩΡΑ τ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 13 – ΜΑΡΤΙΟΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ & ΜΑΙΟΣ 2009 (14-5-2009) - ΕΤΟΣ 4ΟΝ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ – ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ:

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

«**ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ**»

ΕΔΡΑ: Καλλιστράτους 54, ΤΚ. 15771, Ζωγράφου, τηλ. 210 7754441, 22620 65797, 6974191736.

Email: kaskavelli1@yahoo.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ : Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι:

Δημητρίου Νικόλαος τ. Ι. Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία, Κούλα Κόλλια, Ελένη Λιούση, Πανταζής Ιωάννης, Ελένη Σπύρου, Μάκης Μακρής, Οδυσσέας Καρβούνης, Τασούλα Δημητρίου-Φυσέκη.

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν, γι' αυτό και τους ευχαριστούμε οι:

Ο ιερέας του χωριού μας Παπαγιάννης Αθανασίου, η γραμματέας του χωριού μας Σωτηρία Κόλλια, η Αριλένα Δημητρίου, ο Ιωάννης Αναστασίου, η Βασιλικούλα Βρακά, ο γιατρός Χαράλαμπος Πετρούλιας, ο εκδότης της τοπικής εφημερίδας «ΟΓΧΗΣΤΟΣ» Ιωάννης Ντ. Μητρου, η Παναγιούλα Α. Δημητρίου και η Πανδώρα Μάγκα.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γ. Ζώρζος, Μεσολογγίου 10, τηλ. 210 3301600

Η σχολική ζωή στο Λεοντάρι Θηβών από το έτος 1900

α' μέρος

Σχολική ζωή στο χωριό μας Λεοντάρι, τότε Κασκαβέλι, στις αρχές του 1900 δεν υπήρχε. Τα παιδιά, όσα μπορούσαν (και ελάχιστα το κατόρθωναν) πήγαιναν σε σχολεία στα γειτονικά μεγαλοχώρια. Πολλά παιδιά διέκοπταν κι απ' αυτά διότι υπήρχαν μεγάλες δυσκολίες στη μετακίνησή τους, ιδίως τον παγερό χειμώνα, αλλά και γιατί τα χρόνια εκείνα στο σχολείο έπεφτε άγριο ξύλο. Παιδαγωγική τότε ήταν «η μάθηση δια του ροπάλου». Ήταν τόσο πολύ το ξύλο που είχαν υποστεί οι μαθητές ώστε και αργότερα, στη δική μου εποχή, μόλις οι μαθητές έβλεπαν το δάσκαλο, ρωτούσαν: «Δέρνει ρε ο δάσκαλος;» Οι γονείς «έστρωναν» από νωρίς τα παιδιά στη δουλειά, στο κοπάδι ή στο χωράφι και, σπανιότερα, τους μάθαιναν κάποια τέχνη.

Το σχολείο του Λεονταρίου δημιουργήθηκε το έτος 1918(;) περίπου με πρώτη δασκάλα τη μητέρα μου, Σοφία Λάμπρου, η οποία μάζεψε και αγάπησε τα παιδιά, που την αγάπησαν κι αυτά, και κοντά της αγάπησαν και το σχολείο. Η μητέρα μου αγαπήθηκε επίσης και από τους γονείς των μαθητών της αλλά και από όλο το χωριό. «Η κυρία μας, η δασκάλ-ζα μας» έλεγαν μικροί-μεγάλοι γι' αυτήν.

Εκείνη την εποχή τα παιδάκια πήγαιναν σχολείο με ρούχα υφαντά στον αργαλειό, φορέματα τα κορίτσια και τα αγόρια μ' ένα ρούχο μονοκόμματο που έμοιαζε λίγο με τη φουστάνελα, «πουκαμίσια» το έλεγαν. Όσο για παπούτσια, κάτι χοντρά από πετσί χοντρό, «βακέτο» το έλεγαν, δετά με κορδόνια, που τα έφιαχνε ο τσαγκάρης του χωριού. Αυτά για λίγα παιδιά, γιατί τα περισσότερα πήγαιναν ξυπόλυτα.

Το οίκημα του σχολείου ήταν νοικιασμένο. Πρώτο οίκημα του σχολείου ήταν κάποιου Κιούση, κοντά στου παπά-Κωνσταντή το σπίτι, τότε. Αυτό το οίκημα από κουβέντες της μάνας μου το ήξερα. Θυμάμαι όμως πολύ καλά το δεύτερο οίκημα, του Νίκου Φροσινού, στο κέντρο του χωριού. Αυτό είχε μια μεγάλη αίθουσα για τη διδασκαλία και ένα μικρό δωματάκι που χρησίμευε για γραφείο ή και για κατοικία του δασκάλου αργότερα. Είχε επίσης ένα μεγάλο ξύλινο χαγιάτι (βεράντα).

Το σχολείο τότε, όπως και όλα τα σχολεία, λειτουργούσε με τέσσερις τάξεις: Α-Β-Γ-Δ. Μετά, όσα παιδιά μπορούσαν, φοιτούσαν στο «Ελληνικό Σχολείο ή Σχολαρχείο» όπως το έλεγαν τότε, για τρία ακόμα χρόνια.

Τέτοιο σχολείο υπήρχε στο διπλανό χωριό, το Ερμηόκαστρο, Θεσπιές σήμερα. Εκεί πρωτοδιορίστηκε και εργάστηκε για αρκετά χρόνια ως καθηγητής Φυσικών και διευθυντής του, ο πατέρας μου Ευάγγελος Σπύ-

ρου, μέχρι το τέλος της σύντομης ζωής του.

Το πρόγραμμα και το ωράριο στο σχολείο μας ήταν μόνο τυπικά, στα χαρτιά. Στην πράξη το κανόνιζε η δασκάλα με τα παιδιά. Θυμάμαι που έρχονταν τα παιδιά στο σπίτι μας, πρωί-απόγευμα, λέγοντας: «Κυρία, να χτυπήσουμε την καμπάνα;». Η καμπάνα ήταν το σήμαντρο που καλούσε τα παιδιά στο σχολείο για τα μαθήματά τους. Ο εξοπλισμός των μαθητών τότε ήταν μια σάκα από ύφασμα αργαλειού, ραμμένη κατάλληλα για το αγόρι ή το κορίτσι, όπου μέσα έβαζαν το αναγνωστικό τους και μια «πλάκα» και ένα «κοντύλι» για να γράφουν και να σβήνουν. Αργότερα παρουσιάστηκαν και μερικά τετράδια αντιγραφής και αυτά με τα τετραγωνάκια για την αριθμητική. Πολύ αργότερα κυκλοφόρησαν και μερικά μικρά και απλά βιβλιάρια για τα άλλα μαθήματα, όπως αυτά των Γοντζέ-Παπαδοπούλου και άλλων. Για πολύ καιρό όμως τα παιδιά αντέγραφαν από τον πίνακα όσα έγραφε περιληπτικά η δασκάλα τους για το κάθε μάθημα.

Το σχολείο λειτουργούσε πρωί και απόγευμα. Πολύ συχνά γίνονταν και εκδρομές. Κάθε Πρωτομαγιά (τότε δεν ήταν αργία) πήγαιναν εκδρομή για να προϋπαντήσουν το Μάη τραγουδώντας: «Ο Μάιος μας έφτασε, εμπρός βήμα ταχύ, να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην εσχή». Οι εκδρομές γίνονταν συνήθως, όταν ήταν καλός ο καιρός, στην Παναγίτσα, στο Μπαρμπακά (βρύση στο ποτάμι με τα περιβόλια, τοποθεσία αξέχαστη για την ομορφιά της), στη Σιόμεζα και, πιο σπάνια, στην Αγία Παρασκευή. Στα καλάθια τους τα παιδιά είχαν το λιτό φαγητό τους που ήταν: λίγο ψωμί, ελιές, κανένα αυγό και «ταρδέλλες», όπως έλεγαν τις σαρδέλλες.

Γυμναστικές επιδείξεις δεν έκαναν εκείνα τα χρόνια. Έκαναν όμως λίγη Γυμναστική. Θυμάμαι τη μάνα μου να μας έχει στη γραμμή και να δίνει το παράγγελμα: «Αι χείρες επί των ισχίων!»

Γιορτές όμως γίνονταν πολλές με πρώτη και καλύτερη τη γιορτή της 25ης Μαρτίου. Πρώτα εκκλησιασμός, με σημαιοφόρο το μαθητή, αγόρι πάντα, με το καλύτερο παράστημα (και όχι τον καλύτερο βαθμό), ντυμένοι όλοι με εθνικές στολές (που είχαμε αυθεντικές τότε, από παππούδες, γιαγιάδες ακόμα και γονείς των παιδιών). Στο γυρισμό από την εκκλησία, πάνω στο χαγιάτι του σχολείου οι μαθητές έλεγαν τα ποιήματά τους και κάτω στην αυλή οι γονείς καμάρωναν κι όλος ο κόσμος χειροκροτούσε.

Στο τέλος του σχολικού έτους γινόταν η γιορτή των εξετάσεων. Τα πρώτα χρόνια (αυτό δεν το πρόλαβα, από κουβέντες της μάνας μου το ξέρω) έκαναν τις εξετάσεις ως εξής: Ο δάσκαλος έκανε ερωτήσεις στα

παιδιά από τα διάφορα μαθήματά τους, ενώ οι γονείς παρακολουθούσαν όλη τη διαδικασία. Μια φορά μάλιστα κάποιος έκανε μια ερώτηση άγνωστη-και ίσως άσχετη- στο μαθητή, και βέβαια ο μαθητής δεν απάντησε. Απάντησε όμως η δασκάλα του, λέγοντας: «Ο μαθητής δεν το ξέρει, μας το λέτε εσείς, κύριε;». Άφωνος ο ερωτήσας!

Αργότερα αυτού του είδους η γιορτή θεωρήθηκε σκληρή για τα παιδιά και αντικαταστάθηκε με ποιήματα, σκετσ, τραγούδια και χορούς, όλα ευχάριστα και δημιουργικά για τα παιδιά. Πάντως οι σημαντικότερες γιορτές τότε ήταν: του Ευαγγελισμού, της 25ης Μαρτίου και η γιορτή των εξετάσεων, στο τέλος του σχολικού έτους.

Θυμάμαι ένα μικρό επεισόδιο, χαρακτηριστικό για την αγάπη της δασκάλας και των μαθητών της τότε. Κάποτε ήλθε ο επιθεωρητής στο σχολείο και το βρήκε κλειστό. Ρωτάει τα παιδιά: «Που είναι η δασκάλα σας;» και αυτά απαντούν: «Χθες γέννησε, κύριε». Τότε ο επιθεωρητής πηγαίνει σπίτι της και της λέει: «Αφού δικαιούσαι τρίμηνη άδεια, γιατί δεν τη ζητήσεις; Από αύριο σου δίνω εγώ την άδεια και δε θα πας». Και η δασκάλα απαντά: «Και τα παιδιά τι θα γίνουν;» «Θα πάνε στο διπλανό χωριό, στο Ερμηόκαστρο. Θα δώσω διαταγή να τα δεχθούν». Έτσι και έγινε από τον επιθεωρητή. Όμως κανένα παιδί δεν πήγε στο διπλανό χωριό. Οπότε η δασκάλα έξεχσε την άδεια της και μάζεψε πάλι τα παιδιά στο σχολείο τους.

Περίπου το 1928-1930 (;) το σχολείο προάγεται σε διθέσιο και τοποθετείται δεύτερος δάσκαλος, ο κύριος Λουκάς Λυμπέρης. Τότε μοίρασαν τις τάξεις. Η μητέρα μου κράτησε τις Α – Β τάξεις και ο κ. Λυ-

μπέρης τις Γ και Δ. Ήταν, θυμάμαι, ευγενέστατος κύριος τον είχα δασκάλο μου.

Την εποχή εκείνη, το 1930 περίπου, καταργήθηκαν τα Ελληνικά σχολεία ή Σχολαρχεία και προστέθηκαν δυο ακόμα τάξεις, η Πέμπτη και η Έκτη στα δημοτικά σχολεία και στα Γυμνάσια. Οι δυο δάσκαλοι μοίρασαν τα μαθήματα των δυο τελευταίων τάξεων, διότι τότε προστέθηκαν και πολλά δευτερεύοντα μαθήματα. Ο κ. Λυμπέρης πήρε την Ανάγνωση, Αριθμητική και Γεωμετρία και η κ. Λάμπρου όλα τα υπόλοιπα. Επίσης τότε περίπου νοικιάστηκε άλλο οίκημα για το σχολείο, του κ. Μακρή, κοντά στην αγορά του χωριού.

Στη θέση του κ. Λυμπέρη ήρθε αργότερα ο κ. Τσοκανής και τελευταία μέχρι την Κατοχή ο κ. Στριχάς, που ήταν και παπάς. Στο μεταξύ έφυγαν από το οίκημα Μακρή και νοίκιασαν το οίκημα Πετρούλια, στο κέντρο του χωριού. Στα δυο αυτά κτίρια εργάστηκαν η κ. Λάμπρου και ο κ. Στριχάς σχεδόν μέχρι το 1940, οπότε ο κ. Στριχάς μετετέθη και έμεινε πάλι μόνη στο σχολείο η κ. Λάμπρου. Γύρω στο 1956-1957 πήγαμε στο καινούριο, νεόκτιστο σχολείο μας.

Δάσκαλοι του χωριού με χρονολογική σειρά:

Λάμπρου Σοφία 1918-1953
Λάμπρου – Λυμπέρης 1927-1930
Λάμπρου - Τσοκανής 1930-1934
Λάμπρου – Στριχάς 1935-1940
Σχολικά οικήματα:
Κιούση 1918-1920 περίπου
Ν. Φροσινού 1925-1940
Βρακά 1926-1930
Χ. Πετρούλια 1930-1955

Ελένη Σπύρου-Δασκάλα
Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Η κυρά-Σοφία με τον Τσοκανή και τις μαθήτριες του Δημοτικού Σχολείου Λεονταρίου, φωτογραφίζονται έξω από το σχολείο, στου Κιούση, περίπου το 1930.

Ο δάσκαλος κ. Τσοκανής φωτογραφίζεται με τις μαθήτριες του έξω από το σχολείο του Πετρούλια. Διακρίνονται στην πρώτη γραμμή, η Γιαννούλα Κόλλα, Ευαγγελία Παύλου-Σπύρου και Σία Δημητρίου, στην δεύτερη γραμμή, Αρχόντω Δημητρίου και Βασιλικούλα Βρακά, στην τρίτη γραμμή, Λούλα Σοφία-Πετρούλια και στην τελευταία γραμμή η Βούλα Βουδούρη-Κιούση. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη περίπου το 1935.

Η κυρά-Σοφία κρατώντας στην αγκαλιά της την κόρη της και μετέπειτα δασκάλα του χωριού μας κυρά-Νίτσα, με όλα τα άρρενα τέκνα του χωριού μας και μαθητές της. Οι μαθητές φορούν πουκαμίσια, το χαρακτηριστικό ένδυμα της εποχής. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη περίπου το 1921.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΚΑΙ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

«Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΟΥ»- Πρακτικά ημερίδας της Ομοσπονδίας Συλλόγων Γυναικών Ν. Βοιωτίας, ΛΙΒΑΔΕΙΑ 2008, σ.102.

Το βιβλίο που αποτελεί μια έκδοση των πρακτικών της ημερίδας που διοργάνωσε η Ομοσπονδία Συλλόγων Γυναικών Ν. Βοιωτίας, με θέμα: «Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΟΥ», την Κυριακή 12 Νοεμβρίου 2006, στην Λιβαδειά, περιλαμβάνει 21 εισηγήσεις, από ισάριθμους συλλόγους για την ιστορία του τόπου του ο καθένας. Ξεχωρίσαμε τις εισηγήσεις για τις Θεσπιές, την Ξηρονομή, την Άσκη, το Νεοχώρι, την Θίσβη, και την Ελλοπία. Πολύ σημαντική η εισήγηση για τις Θεσπιές που έγινε από την κ. Αθηνά Καλόγρη, που είναι και Αντιπρόεδρος στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Εντύπωση μας έκανε διαβάζοντας την εισήγηση για την ημερομηνία, ότι 5-4-1997 έγιναν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου των 700 στις Θερμοπύλες και 5-4-09 έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Ηρώα Λάμπρου Νικολάου στο χωριό μας. Επίσης στην εισήγηση επισημαίνεται η αναγκαιότητα –για άλλη μια φορά- της λειτουργίας του ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ, «Η ιστορία φρόντισε σε μεγάλο βαθμό για μας. Ας φροντίσουμε κι εμείς να την τιμήσουμε και να την αξιοποιήσουμε όπως πρέπει».

«ΒΟΙΩΤΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ»-Τριμηνιαία έκδοσις της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΟΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ, Τεύχος 51, Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2009.

Στο τελευταίο τεύχος φιλοξενείται το πρώτο μέρος του άρθρου, του συγχωριανού μας κ. Νικόλαου Κόλλια, πτ, Θεολογίας και Φιλολογίας, Δρ. Ιστορίας, με θέμα: ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ. Το άρθρο που ξεκινά από το 1831 για να φτάσει στις μέρες μας, με γλαφυρό αλλά συνάμα και επιστημονικό τρόπο αναλύει το μακεδονικό ζήτημα. Φέρνει δε στο φως τις πολύ διαφωτιστικές συνομιλίες του Έλληνα αντιπροσώπου Ζάνου και του Σέρβου, μεγάλου πολιτικού Ηλία Γκαράσανιν, που έγιναν το 1867.

«ΘΕΣΠΙΑΚΕΣ ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΠΝΟΕΣ, Από τον Ησίοδο και την Μύρτιδα έως την Κόριννα και τον Πίνδαρο, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, 12η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ, ΑΘΗΝΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008.

Η νέα ποιητική συλλογή του αγαπητού μας Αντώνη όπως πάντα περιλαμβάνει ποιήματα εμπνευσμένα από την ζωή των Θεσπιών, από πρόσωπα αγαπητά που έφυγαν, αλλά και από την ιστορία μας. Μας εντυπωσίασε το ποίημα που είναι εμπνευσμένο από τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Β' «...Πορεύεται της εκκλησίας να πιάσει το τιμόνι, αυτής που πίστη και λαό με προσοχή ενώνει...». Επίσης έχει δυο ποιήματα που αφορούν το χωριό μας και έχουμε δημοσιεύσει, «Το Λιοντάρι των Θεσπιών» σ.37, και «Στο 40ήμερο μνημόσυνο της Κων/νας συζύγου Κων. Πανταζή». Εντύπωση και τα πεζά κείμενα για το μνημείο των 700 στις Θερμοπύλες(5-4-1997) καθώς και το μνημείο του Κελέπη(5-10-08), όπως και το πεζό για το περιστατικό στην Μ. Ασία.

Μορφές του χωριού μας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

1929-1981

Ένας κοσμοπολίτης πρόεδρος

Ο Κωνσταντίνος Αναστασίου γεννήθηκε στο Λεοντάρι Θηβών το 1929. Γονείς του ήταν ο Λουκάς και η Μαρία Κόλλια. Αξίζει να αναφέρουμε ότι επειδή ο παππούς του Νίκος ήταν από την Εύβοια και έρχεται γαμπρός στο χωριό μας αφού νυμφεύεται την Σοφία Φροσυνού, πολλές φορές σαν επίθετο ανεπίσημα χρησιμοποιείται για την οικογένεια και το Φροσυνός. Έμαθε τα πρώτα γράμματα στο χωριό μας και συνέχισε στο Γυμνάσιο των Θηβών. Ήταν ένα ζωηρό και ανήσυχο παιδί με οξύ πνεύμα που τον έκανε να ξεχωρίζει από τα παιδιά της ηλικίας του. Έτσι αφού κάνει την στρατιωτική του θητεία –για τρία χρόνια- στο ναυτικό και συγκεκριμένα στο Α/Τ ΛΕΩΝ (ίσως αγαθή τύχη ήθελε να υπηρετεί σε πλοίο που έφερε το όνομα του χωριού του) ερωτεύεται την θάλασσα. Ένας έρωτας που τον ακολουθεί και χαρακτηρίζει όλη την μετέπειτα ζωή του. Επιστρέφοντας από το Ναυτικό αποφασίζει να ταξιδέψει με πλοία του Εμπορικού Ναυτικού. Ταξιδεύει αρκετά και γνωρίζει όλο τον γνωστό και πολιτισμένο κόσμο. Αποκτά έτσι έναν κοσμοπολιτισμό, μια ευγένεια που τον διακρίνει και τον χαρακτηρίζει. Με τον αέρα του κοσμοπολίτη επιστρέφει κάποια στιγμή στο χωριό μας, βλέπεται ο αρκετά μεγάλος γεωργικός του κλήρος ήθελε αφεντικό. Ο ίδιος όμως ασχολείται και με το εμπόριο διάφορων γεωργικών προϊόντων (βαμβάκι, όσπρια κ.λπ.). Φέρνει στο χωριό ένα από τα πρώτα τρακτέρ ΝΤΟΙΤΣ, αργότερα είναι από τους πρώτους που αγοράζει αγροτικό. Το 1957 νυμφεύεται την Ξανθούλα Ρόκα από τα Δεύκτρα με την οποία αποκτούν τρία παιδιά, τον Λουκά, Ιωάννη και το Νικόλαο. Την 5-4-1962 (144)αναλαμβάνει πρόεδρος στο χωριό μας, σε μια πολύ δύσκολη περίοδο, μέχρι την 23-8-1964(21) που παραδίδει στον Γεώργιο Βρακά. Παρόλα αυτά τα καταφέρνει άριστα, γίνεται ο κρίκος που συνδέει, που ενώνει, που φέρνει καταλλαγή. Μεγάλο του έργο η αποδοχή του δανείου για την κατασκευή της πρώτης πυργοδεξαμενής του χωριού μας, καθώς και η έναρξη των εργασιών κατασκευής της. Πολύ αργότερα γίνεται πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου Θεσπιών. Είναι ετοιμόλογος και έχει μείνει στην ιστορία η απάντησή του στο ερώτημα γιατί καπνίζει -το πολυδιαφημιζόμενο τότε νέο τσιγάρο- EXPORT PAPASTRATOS, διότι όπως έλεγε « πήγα στο εργοστάσιο του ΚΑΡΕΛΙΑ και τον είδα να καπνίζει EXPORT».

Ο Κωνσταντίνος Αναστασίου άφησε την τελευταία πνοή στο χωριό μας το 1981, λίγο μετά τον μεγάλο σεισμό και ενώ βρισκόταν στην διαδικασία κατασκευής του νέου του σπιτιού, αφού το παλαιό είχε καταστεί ακατοίκητο από τον σεισμό. Δυστυχώς δεν έζησε να δει το καινούργιο του σπίτι, να καμαρώσει το Λουκά γιατρό, να γνωρίσει τα εγγόνια του και γιατί όχι να προσφέρει περισσότερα στον τόπο του-μας.

Πρόεδρος
Φροσυνός

από τη σελ. 1

Την εκδήλωση άνοιξε το νεανικό τοπικό συγκρότημα του χωριού μας "BLOW OF SPRING", δηλαδή ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΧΤΥΠΗΜΑ. Το συγκρότημα που αποτελείται από τους Λεονταρίτες, Μάκη Μακρή τ. Νικ. στο μπάσο, Χρίστο Γκούμα τ. Αθαν στην κιθάρα και τα φωνητικά, Μπάμπη Κόλλια τ. Σωτ. στα τύμπανα(ντραμς) και τον Σπύρο Μειδάνη από την Θίσβη στην κιθάρα και τα φωνητικά, ιδρύθηκε το Σεπτέμβριο του 2008 και έχει παίξει αρκετές φορές σε διάφορα μαγαζιά της περιοχής μας. Τα παιδιά είναι όλοι μαθητές του Λυκείου και ασχολούνται με την μουσική τον ελεύθερο χρόνο τους. Τα παιδιά μας εντυπωσίασαν με το παίξιμό τους, την σκηνική τους παρουσία αλλά και το ρεπερτόριο τους από το έντεχνο ΡΟΚ, το είδος της μουσικής που του αγγίζει περισσότερο αλλά και τους πάει. Έπαιξαν κομμάτια ελληνικά και ξένα, συγκεκριμένα: Οι Παλιές αγάπες πάμε στον παράδεισο (ΠΥΞ-ΛΑΞ), Ασημένια σφήκα, Καραγκιόζης, Έπαφες αγάπη να θυμίζεις (ΠΥΞ-ΛΑΞ), Χορός (ΟΝΕΙΡΑΜΑ), Ο βασιλιάς της σκόνης (ΕΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ), Ο Μπάμης ο φλου (ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ), Wild horses, always somewhere, every me and every you.

Μετά ακολούθησε το νεανικό τοπικό συγκρότημα από τις Θεσπιές, οι «ΦΥΣΑΛΙΔΕΣ», που αποτελείται από τους: Ιωάννα Βαρδαλάμη στην κιθάρα και φωνή, τον Τέντη (Πέτρο Χρήστου) μπάσο, τον Κρέζο (Πέτρο Μπόγρη) φωνή, τον Γεώργιο Βαρδαλάμη στα τύμπανα και Βαγγέλη Μελισσάρη μπάσο. Από τις καταπληκτικές «φυσάλιδες» αναδύθηκαν στο κόσμο ρίγη ενθουσιασμού.

Τέλος την αυλαία έκλεισε ένα «εφηβικό» συγκρότημα με περισσότερα ταπεραμέντο και

πιο άνετη σκηνική παρουσία, την παράσταση έκλεψε ο ντραμίστας Παναγιώτης Παπαϊωάννου -εκ μητρός Λεονταρίτης-, που αποδεώθηκε από το κοινό αλλά και μας ταξίδεψε με το νταμς του σε κόσμους μαγικούς. Καταπληκτική και η φωνή του Σπύρο Μειδάνη αλλά και η σκηνική παρουσία του παλιοροκά-Θανάση Κάπρου, αλλά και η ευρηματικότητά του, ιδιαίτερα στο τέλος που ανέβασε όλα τα συγκροτήματα στην σκηνή. Το συγκρότημα αποτελείται από τους: Θανάση Κάπρο-κιθάρα και φωνή, Βασίλειο Στάθη-κιθάρα και φωνή, Σπύρο Μειδάνη-κιθάρα και φωνή, Μπάμπη Μπαϊρακτάρη-μπάσο και Παναγιώτη Παπαϊωάννου-τύμπανα.

Το κοινό ήταν όλων των ηλικιών, παιδιά, μαθητές, νέοι, έφηβοι, μαμάδες και μπαμπάδες που ήρθαν να απολαύσουν τα παιδιά, δειές και δειοί που ήρθαν να δουν τα ανίψια τους αλλά και παππούδες και γιαγιάδες που καμαρώναν τα εγγόνια τους. Θα μείνει στην μνήμη μου μια γιαγιά που όταν το εγγόνι της ανέβηκε στην εξέδρα και άρχισε την κιθάρα έκανε το σταυρό της –με ότι αυτό μπορεί να σημαίνει- και μονολόγησε « αχ να τα πει καλά το μανάρι μου», αυτή είναι η αδάνατη Ελλάδα και για αυτή την Ελλάδα είμαστε περήφανοι.

Ψυχή της εκδήλωσης και «πανταχού παρών» αλλά «και τα πάντα πληρών», ο Κωνσταντίνος Μπαμπούλας, ηχολήπτης και διοργανωτής, με κεντρικό προσανατολισμό «να διαμορφωθούν και να γίνουν οι αρχαιολογικοί χώροι μας και τα μνημεία μας επισκέψιμα σε κατοίκους και επισκέπτες».

Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΞΕΝΙΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΜΕ

<http://filoimousikistisviotias.blogspot.com/>

«Πόσο τυφλοί και μίζεροι δίχως τις αιφνίδιες μελωδικές εκκενώσεις στο διαμπερές στερέωμα της τέχνης και της ψυχής! Λεπτές μα ολόφωτες γέφυρες με την πλουμιστή προίκα του χρόνου. Πιότερο απ' αλλού αναγκαία ουράνια τόξα, γιατί είναι πολλά τα δαντελένια μουσικά ακρογιάλια και τα νησιά στην μεσογειακή φουρτουνιασμένη θάλασσα των αιώνων. Αναπάντεχα, ευτυχώς πληθωρικά τ' ανάμματα της συνείδησης. Ίσως ο χρυσοφόρος ήλιος δεν αφήνει αναίσθητη την ύπαρξη, όσο ταξιδεύει, σβηστή την εστία της εμπνεύσης.»

Το ιστολόγιο έχει χρήσιμες πληροφορίες για τοπικούς μουσικούς-οργανοπαίχτες, όπως τον Κουτσουρέλο, τον Μπαρμπα-Γιάννη τον Τούρλο (Μελισσάρη), τον Γιώργο τον Μέγα (Δημητρίου) κ.α., καθώς και διάφορα μουσικά νέα που αφορούν την περιοχή μας.